

Ponnahduslauta aloittelijoille

Järvenpään Voimailijain vuoro isännöidä

JÄRVENPÄÄ (K-U)

Marko Partanen

■ – Kun lauantaina aamukymmeneltä painijat kokoontuivat punnitukseen, he eivät vielä tieneet, mihin sarjaan tai kenet he päivän mittaan kohtaisivat. Sympis-paineissa järjestäjä jakaa kamppailijat sarjoihin vasta paikan päällä kunkin painijan ominaisuuksien ja kokemuksen mukaan, kertoo Pauli Myllylä, Järvenpään Voimailijain puheenjohtaja.

Ilmoittautuakin voi vielä kisa-paikalla kisa-aamuna. Sympis-kisoja kiertävä painiväki on kuitenkin toisilleen pääasiassa tuttua. Sympis-painit järjestetään yhteistyöllä Janakkalan, Järvenpään, Karkkilan, Lohjan ja Pusulan painiseurojen kesken. Vuorokausina kunkin alueen seurat ovat järjestysvuorossa. Tällä kertaa isäntänä oli Järvenpään Voimailijat.

– Sympis-painit on tarkoitettu aloitteleville painijoille ja jo yhden ottelun voittaminen SM-paineissa karsii kamppailijan pois Sympiksistä, sanoo Myllylä.

– Tällä pyritään laskemaan aloittelijan osallistumiskynnystä, jatkaa Myllylä.

Tämänkertaisiin Sympiksiin oli viidestä kunnasta saapunut 74 painijaa, joista viisi oli tyttöjä. Kilpailun osallistuvien tyttöjen ja poikien määrällinen suhde kuvaa jotakuinkin suhdetta myös lajin kaikkien harrastajien keskuudessa, Myllylä uskoo. Sympisten keskivertosarjassa matseja painijaa kohti kertyy 3–4, mikä alkaa olla maksimi, sillä sääntöjen mukaan otteluiden välillä pitää olla vähintään puolen tunnin tauko.

Otteita molskilta ja sen reunalta

Näky on oikeastaan hellyttävä, kun alle kouluikäinen tyttö tai poika astelee kainosti molskin keskelle. Hän näyttää tuomarisdälle ja vastustajalle paperinpalasta, jonka hän kätkee ennen ottelua painitrikoisiinsa. Vääntö alkaa, mutta kun tuomarin pilli soi, saattaa ottelijan kurssi kääntyä heti kohti taikopallia, vaikka tarkoitus olisi vielä jatkaa crää. Kun tuomari pyytää häntä takaisin ja

huoltajat huikkaavat, että matsi jatkuu, kääntyy painija takaisin. Ottelun loputtua tuomari ohjaa ottelijoita kättelemään ja tervetimmään tuomaria, vastustajaa ja vastustajan huoltajaa.

Sympis-painit ovat juuri oikeanlainen kasvualusta näille painijanoiluille.

Sympiksistä löytyy myös edistyneempiä painijoita. Heillä saattaa olla ikää ja painikokemusta pari kolme vuotta enemmän. Sen voi havaita nopeasti kaikista eleistä, ottelurutiimit ovat selvillä ja huoltaja vaatii enemmän ja äänekkäämmin. "Älä irrota otetta", "älä päästä sitä ylös" ja "pidä siinä", ovat kovaäänisiä ja toistuvia huuto-ohjeita vartu-neemmille painijoille.

Kilpailu voi olla myös tuskaa

Mutta Sympiksissäkin paini

saattaa olla raakaa toimintaa, sen todistivat paikalliskamppailussa Tuomas Kataja ja Lauri Häätinen, jotka molemmat edustavat Järvenpään Voimailijoita. Heti ottelun alusta asti Laurin painiminen oli tuskaista. Tuomas kamppaili etevästi ja teki mukavasti suoritteita, mutta Lauri ei ollut oma itsensä.

Tuomas voitti selvästi ensimmäisen jakson.

Viimeistään tauolle tullessaan saattoi Laurista aistia, että kaikki ei ollut kohdallaan. Periksi hän ei kuitenkaan antanut. Nuori mies jatkoi kamppailua hammasta purren, Laurin painiminen ei helpottunut toisellakaan jaksolla, vaan tuskaisuus jatkui. Vain suomalainen painisitteus piti nuoren miehen molskilla. Ottelu päättyi lopulta Tuomaksen selkävoittoon.

Painin jälkeen Lauri oli tiet-

kin pettynyt, sillä heti ottelun alussa hän oli saanut kipeää silmäkulmaansa. Lauri arveli, että siihen osui käsi. Vastustajan syytelyyn ei ryhdytty eikä siihen ollut aihettakaan. Paini on selaista, että pienet kolhut kuuluvat asiaan.

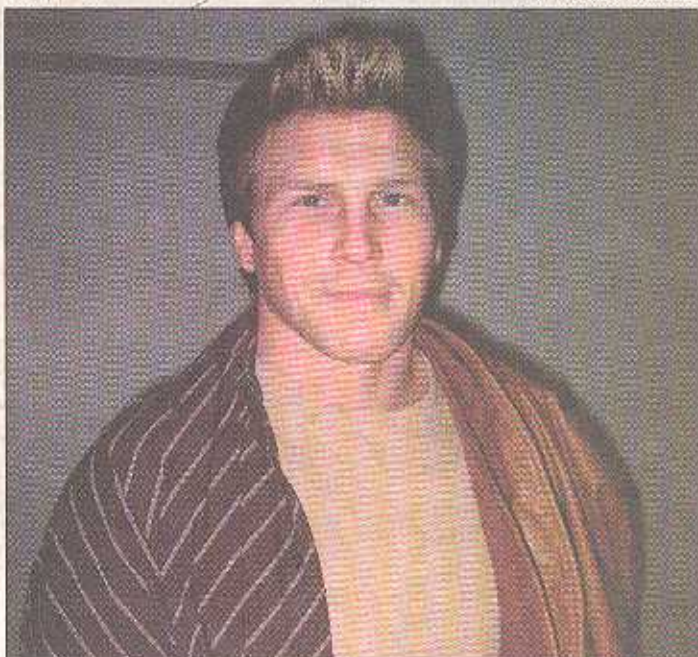
Voitollaan Tuomas selvitti tiensä loppuotteluun, hänellä siis Sympikset jatkuivat. Seurakaveria vastaan painiminen on Tuomaksen mielestä hankalaa puuhaa, helpompi olisi otella vierasta vastaan. 9-vuotias Tuomas on harrastanut painia kolme vuotta ja hän kilpailee 1–2 kertaa kuukaudessa. Kilpailuja varten hän harjoittelee kahdesti viikossa.

Voimabarjoittelukin on tarkkaa touhua. Tankoon ei kasata levyjä, vaan voimaa harjoitellaan kehon painolla; leuanvedoilla ja punnerruksilla.

MARKO PARTANEN

Tiukka paikalliskamppailu. Tuomas Kataja (pun) ja Lauri Häätinen väänivät Sympis-paineissa Järvenpään Voimailijain herruudesta.

Halu voittaa. EM-pronssimitalisti Ari Härkänen aikoo kirkastaa mitalinsa ensi vuoden arvokisoissa.

Härkänen seurasi Symppeiksiä

JÄRVENPÄÄ (K-U)

Marko Partanen

■ EM-pronssia viime keväänä voittanut Ari Härkänen saapui seuraamaan ja innoittamaan Symppeiksiä Järvenpäähän. 66:n kilon sarjassa painiva Härkänen edustaa Ylä-Tikkurilan Kipinää, mutta hänen painuransa alkoi Vantaan etelänpuoleisissa.

Härkänen muistaa, että pieninä purena ja kiukku olivat vaikeasti hallittavissa, kun isot veljet aloittivat painimisen ensin. Vanhemmat päästivät pikkumiehen molskille vasta vuoden veljien jälkeen, kun tämä täytti kuusi vuotta. Kun poika päästettiin vuoden kärvistelyn jälkeen irti, ei häntä pidätellyt enää mikään. Into vain kasvoi.

Vaikka Härkänen on etelä-suomalaisia painijoita, hän antaa täyden tunnustuksen lajin pohjanmaalaiselle perinteelle.

– Pohjanmaalla on tuskin miestä, joka ei olisi joskus harrastanut painia ja pesäpalloa. Vaikka lajin suosio ja menestys sinne paljon suuntautuukin, on muistettava, että Etelä-Suomesakin on aina ollut kovia ja menestyneitä painijoita, Härkänen muistuttaa.

– Painin yleisösuosioon Pohjanmaalla Etelä-Suomeen verrattuna vaikuttaa se, että tarjolla olevia huippulajeja on etelässä paljon enemmän, Härkänen sa-

noo.

– Etelässä median suosimat lajit keräävät yleisön ja julkisuuden, kun taas pieni paini saa vähän huomiota, vaikka se arvokisoissa aina menestyykin, mies pohtii.

Menestys tuo uusia molskille

Härkänen arvelee, että lapsia painissa viehättää voimien koettelu, näin on ainakin poikien kohdalla. Lisäksi painitreeneissä opitaan temppuja, kuten voltteja ja kehohallintaa. Kansainvälinen menestys, kuten Yli-Hannukselan olympiahopea, tuo aina lisää harrastajia. Painin lajikohtaiset arvokisat ja niissä menestyminen jää taas vähemmälle huomiolle.

Ateenan olympialaisten karsinnat oli Härkäselte pettymys. Karsinnoissa epäonnistuminen maksoi hänelle kisaedustuksen. Siitä suivaantuncena mies lähti hakemaan Haaparannan EM-painista voittoa. Sitä ei tullut, mutta pronssi tuli, josta hän osaa olla näin jälkikäteen tyytyväinen.

Mitali on aina mitali. EM-kisojen välieräottelussa Härkänen hävisi kultamitalimiehelle jatkoajalla. Finaalipaikka oli todella lähellä.

Härkäsen on asettanut ensi vuoden tavoitteekseen kirkastaa EM-pronssi kullaksi niin EM-kuin MM-kisoissa. Michen ascet kultajahtiin ovat kova kunto ja äärimmäinen halu voittaa.